

Un estiu per descobrir el Poblenou més enllà de la Rambla

- Futur de Sant Bernat Calbó
- Ateneu Popular Octubre
- Papers sense contracte
- Palo Alto
- Nova xarxa bus

Foto: Palo Alto

Editorial

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
Pobresa energètica	
EN PORTADA	4
El futur de Sant Bernat Calbó	
Plaça del Barri de la Plata	
Pere IV, text i context	
La nova xarxa de bus al Poblenou	
Papers sense contracte	
EDUCACIÓ.....	10
Despertar el gust per la lectura	
DENÚNCIA.....	11
Molèsties causades per una fàbrica de cafè al 22@	
MEMÒRIA I PATRIMONI.....	12
La Torre de les Aigües del Poblenou	
PAISATGES HUMANS.....	14
Palo Alto	
ENTITATS.....	16
Ateneu Popular Octubre	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	18
Xavier Vidal	
COL-LABORACIONS.....	20
Amistat entre tambors	
COMUNITAT.....	22
Comunitat de propietaris	
Espai Connecthort	
Èxit del Multireferèndum al Poblenou!	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)
Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes no-més aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
Adreça:
Població: C.P.:
Telèfon: @ mail:
DNI:
Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de € ☐
Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:
.....
Codi:
ENTITAT OFICINA CONTROL NUM COMP

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.82
juliol 2014

Edició:
Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Joan Maria Soler, Marc Dueñas, Josep Pascual, Xavier Pegenaute

Col·laboradors: Sílvia Casorran, Manel Andreu, Lúcia Roca, AHPN, Patrícia Pujante, Esther Racionero Zamel, Eva Murgui, Fátima Ortí, Tomàs Ferrer Rodríguez

Coordinació: Gemma Canela

Fotografia: Salva Clarós

Il·lustracions: Ventura Llobet

Portada foto: Salva Clarós

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs

Publicitat: Carme Martínez (680988900)

comercial@elpoblenou@gmail.com

Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciants (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Pobresa energètica

Cada vegada són més les persones que no poden fer front als rebuts d'aigua, llum o gas i que pateixen talls indiscriminats dels subministraments. Davant d'aquesta situació cal que les administracions actuïn perquè no es vulneri el dret d'accés a aquests serveis bàsics.

L'Aliança contra la Pobresa Energètica ha engegat un grup de treball d'assessorament col·lectiu per a les persones que es troben en situació de talls de subministrament a la llar (llum, aigua o gas). Aquesta campanya té el suport de la FAVB i la CONFAV i, per tant, el suport de l'AVV del Poblenou. Et recomanem que visitis el web *pobresaenergetica.es*.

Darrerament s'han aprovat uns protocols per tal d'actuar davant d'aquestes situacions, però ni hi ha prou informació pública ni les empreses de subministraments fan gestos clars per col·laborar de forma activa per aplicar aquests protocols, optant, un cop més, per posar en primer terme els seus beneficis. Les actuacions dutes a terme per les administracions, com per exemple el compromís de l'Ajuntament de Barcelona d'atendre totes aquestes situacions a través dels Serveis Socials, són passes en el bon camí, però insuficients i que no garanteixen els drets de la ciutadania de forma clara.

La solució no passa en cap cas perquè les administracions assumeixin el cost de les famílies que no poden pagar-lo a partir dels impostos. El subministrament de llum, aigua i gas ha d'estar garantit per a qualsevol família perquè és un dret bàsic i forma part innegociable dels mínims d'allò que podem considerar una vida digna. Aquests subministraments no poden ser, en cap cas, un negoci com fins ara. Els interessos privats i els guanys desmesurats no poden estar per damunt del dret de qualsevol persona a disposar de llum, aigua i gas. I tampoc podem permetre que les empreses puguin exercir de forma discrecional la possibilitat de tallar els subministraments. Cal garantir les mesures necessàries perquè qualsevol persona tingui accés a aquests serveis amb un preu que sigui just i assumible i cal garantir les mesures necessàries perquè el tall de subministrament no sigui mai la sortida a una família que no pot assumir aquests pagaments.

I un cop més és la ciutadania que exigeix respostes davant d'una situació clarament injusta. L'Aliança contra la Pobresa Energètica neix per exigir a les administracions que actuïn per garantir el dret de la ciutadania a uns serveis bàsics de qualitat, uns drets que no poden estar sotmesos als interessos econòmics del mercat. Exigim un model de subministrament de serveis de llum, aigua i gas que no responguin a una lògica de benefici econòmic. Quan les grans empreses estan tenint beneficis tan importants a canvi de serveis bàsics no podem permetre que les mesures per garantir el servei a totes les famílies siguin a costa dels pressupostos públics.

Cal, per tant, la informació i la mobilització. Si et trobes en aquesta situació o coneixes gent que s'hi troba, informa't a través de les entitats signants de quins són els teus drets i mobilitzem-nos tota la societat per garantir el dret a viure en una ciutat on no es pugui comerciar amb els drets bàsics de la ciutadania.

En aquesta línia, Les Plataformes d'Afectats per la Hipoteca de Catalunya, l'Aliança contra la Pobresa Energètica i l'Observatori DESC han presentat una ILP per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica i exigir canvis legals urgents a Catalunya per aturar la vulneració sistemàtica dels drets fonamentals. Caldrà donar a aquesta iniciativa tot el suport que calgui.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

El futur de Sant Bernat Calbó

La voluntat manifestada pel Bisbat de Barcelona d'enderrocar l'actual temple de Sant Bernat Calbó i cedir el solar per a la construcció d'un monestir de l'orde religiós mendicant de les germanetes de l'Anyell ha suscitat diverses opinions al barri. El Bisbat, propietari de la finca, pretén enderrocar l'església per l'elevat cost de restauració de l'estructura greument afectada per una patologia del formigó, que amenaça fins i tot d'un possible col·lapse. Una agrupació de veïns propers a la plaça de Sant Bernat "Salvem la Repla" ha demanat a l'Ajuntament que converteixi el solar que ocupa el temple en plaça pública en lloc d'autoritzar la construcció del monestir. Els veïns, que no estan en contra del monestir, argumenten principalment que el barri, sobretot el casc antic, necessita espais lliures amplis. S'ha evidenciat, però, per part d'alguns el temor que el monestir atregui algun tipus de menjador social o lloc d'assistència d'indigents. Les germanetes de l'Anyell, mentrestant, s'han fet presents a entitats diverses del barri explicant el seu projecte.

El Pla per a la protecció del casc antic

L'Associació de Veïns ha mostrat interès i preocupació pel fet que l'enderroc de l'església representa una afectació més al tan malmès casc antic. Qualsevol que sigui el sentit de l'obra, haurà de tenir especial cura de preservar els

valors tradicionals i patrimonials de les architectures i els teixits urbanístics. Davant de tanta destrucció del teixit històric i de noves edificacions tan desafortunades com les que van desfigurar la plaça Prim i els carrers de Perelló i Fernando Poo fa alguns anys, l'AVV i altres entitats del Poblenou van haver de lluitar molt per arribar a una normativa urbanística que desafectés el casc antic de les directrius del PGM, preservant-lo com a nucli històric. Després d'anys d'insistència i quan ja la piqueta havia fet destrossa, l'any 2010 es va aprovar la "Modificació puntual del Pla General Metropolità en l'àmbit del casc antic del Poblenou" (MPGMCAPN), consolidant normativament l'estructura i els valors del teixit urbà històric. En la discussió dels criteris i arguments fonamentals d'aquell document urbanístic hi va participar en sessions tècniques, al marge d'altres més obertes de caràcter general, l'AVV, el Casal de gent gran del Taulat, l'Arxiu Històric del Poblenou, el Grup de Patrimoni Industrial del FRB i l'eix comercial.

Plaça o equipament?

Com que l'església de Sant Bernat cau de ple en l'àmbit de les 43 hectàrees que comprèn el casc antic, a l'hora de prendre una posició sobre l'enderroc i posteriors intervencions, des de l'AVV defensem, entre altres criteris de conveniència social, les grans línies de caire

urbanístic establertes per a la protecció del casc antic. El primer criteri contemplat per la MPGMCAPN és que cal afavorir les actuacions de rehabilitació en front de la substitució (art. 20 NNUU). Caldria, doncs, recomanar que es rehabiliti l'actual edifici existent abans d'enderrocar-lo per construir-ne un de nou. No obstant això, en no gaudir de cap protecció específica (catalogació), l'església de Sant Bernat pot ser enderrocada prèvia documentació exhaustiva.

El segon criteri general que inspira la MPGMCAPN és la "preservació del teixit històric urbà dels carrers, carrerons i passatges, el parcel·lari, les architectures tradicionals, el teixit social i d'activitat" (cita textual). En el cas que ens ocupa, i en tractar-se d'un equipament religiós, la substitució per un de nova creació es justifica mitjançant un pla especial urbanístic, que garanteixi que es preserven els valors històrics. Els valors a preservar són la pròpia estructura urbana de gra petit dels carrers de Marià Aguiló i d'Amistat, dotant la nova construcció de façanes alineades a aquests carrers i a la plaça de Sant Bernat. També mantenir posició de la parcel·la, i formalitzar la nova construcció amb una bona integració amb les preexistències majoritàries del voltant. És obvi que la petició del grup veïnal Salvem la Repla per ampliar la plaça de Sant Bernat, deixant la parcel·la de l'església sense construir, respon més

a un buidatge urbà a l'estil dels que s'han fet a Ciutat Vella per rebaixar densitat (i no és el cas del casc antic del Poblenou) que no pas al seguiment de les directrius de preservació del paisatge de casc antic previstes a la MPGMCAPN.

Atenent a criteris paisatgístics i de protecció del nucli històric del barri, en cas d'enderrocar l'església la millor opció no és transformar la parcel·la en un espai lliure que se sumaria a l'actual plaça de Sant Bernat. A més dels motius urbanístics ja exposats, les dimensions actuals de la plaça de Sant Bernat són adequades a l'estructura urbana i dimensió d'aquest nucli

històric. La plaça no millorarà pel fet de ser més gran sinó per tenir unes mides equilibrades amb l'entorn, presentar unes façanes expressives i ben dimensionades, i una bona distribució de l'arbrat, mobiliari, etc. En aquest sentit, el que cal demanar és que l'edifici que es construeixi en substitució de l'església tingui la qualitat suficient, i sobretot una bona façana a la plaça, cosa que no es compleix en el projecte que s'ha divulgat a través dels mitjans.

La qualitat d'integració arquitectònica a l'entorn del casc antic és l'exigència que cal fer a l'Ajuntament per tal de complir amb allò que determina el planejament urbanístic vigent. No pas una ampliació de la plaça que, cal dir-ho també perquè ningú s'enganyi, comportaria d'una banda la compra de la finca per part de l'Ajuntament, la seva requalificació poc probable pel que s'ha explicat més amunt, i en el seu cas, la pèrdua d'una superfície verda equivalent a una altra banda del barri. A criteri de l'AVV del Poblenou la finalitat social de dotar el nucli central de més espais lliures no està prou justificada, ja que els espais lliures ja es van guanyant a banda i banda de l'eix Rambla-Marià Aguiló. Per exemple, als entorns de Can Saladrigas, i apareixeran també en el futur entorn de l'Eix Llacuna. No cal, doncs, proveir-los a costa del teixit urbà del casc antic.

La junta de l'AVVP

Plaça del Barri de la Plata

El veïnat del Barri de la Plata s'ha mobilitzat en assabentar-se que la nova plaça de Can Gili Vell, entre els carrers de Mas de Roda i Trueta, que reclamaven d'antic que portés el nom de "plaça del Barri de la Plata", es dirà, si no s'hi posa remei, plaça de Mercè Sala. Aquesta fou una decisió presa pel Districte de Sant Martí a proposta del Consell de Dones del Districte, i amb el vistiplau de la ponència del Nomenclàtor de la ciutat.

En lloc d'atendre la petició ciutadana per recuperar un topònim del lloc, es va optar per un nom que res té a veure amb el Poblenou, per la simple voluntat de posar noms de dones a carrers i places de la ciutat. El que deixa més perplex és que la reclamació feta pels mateixos veïns, que van presentar un escrit adreçat al regidor Freixedes, i un altre de l'AVVP adreçat al tinent d'alcalde de Cultura i president del Nomenclàtor, no ha merescut altra resposta oficial que "el Consell de Dones del Districte mana". El regidor Freixedes no mourà fitxa per resoldre aquest error del nomenclàtor si el Consell de Dones del Districte no l'autoritza a fer-ho.

Bé, tot plegat és una constatació més de la poca mà esquerra d'Eduard Freixedes, especialista a crear problemes on no n'hi havia. I també de la poca diligència amb què s'actua des del Nomenclàtor i des del Districte a l'hora de decidir els noms dels carrers i places. Mentre fa poc l'Ajuntament anunciava a so de bombo i platerets que canviaria el nom del carrer Sancho de Àvila pel de Miquel Martí i Pol, se suposa que amb el consentiment del Consell de Dones del Districte, no és capaç, en canvi, de consultar el veïnat del Barri de la Plata que fa una proposta d'allò més raonable. Es veu que és més important per a l'Ajuntament que la ciutat tingui noms de personatges notables o no tan notables abans que preservar el seu llegat toponímic.

Redacció

Pere IV, text i context

A la pràctica urbanística emergent els criteris de mobilitat estan assolint un protagonisme que abans no tenien. La crisi ha posat en qüestió el model de desenvolupament del territori, i específicament el model de ciutat i de gestió urbana. Prenen cada cop més importància la necessitat d'estalviar energia i fer-ne un ús més eficient, disminuir la contaminació de l'aire i atenuar el soroll ambiental, racionalitzar l'ocupació del sòl, recuperar el paisatge... L'anàlisi d'aquests indicadors porten a redefinir prioritats en l'ús de l'espai públic, a repensar una millor utilització de les infraestructures viàries adaptant-les a la realitat actual i gestionar-les amb una major eficiència. La tendència els darrers anys és recuperar espai públic per als ciutadans, potenciant l'ús del transport públic col·lectiu en detriment del vehicle privat. És una petita revolució per a una cultura urbana en què el cotxe havia esdevingut hegemònic, cosa que dificulta a molts imaginar un futur diferent. La ciutat està canviant perquè la societat també ho està fent!

En el projecte de reforma de l'eix Pere IV, la mobilitat és el condicionant principal de la transformació. El canvi més substancial que hi haurà a Pere IV és la transformació de l'antiga carretera, que era via d'entrada i sortida de la ciutat, o sigui era un lloc de pas, en un carrer on prevalgui el desplaçament a peu i amb bicicleta. Amb voreres amples i amb un carril bici de doble sentit on la circulació dels cotxes sigui pacífica i de caire local. En eliminar el trànsit de pas, el carrer generarà noves dinàmiques amb capacitat d'atreure i retenir densitat residencial, comerç i activitat econòmica en general, usos culturals i recreatius...

També les velles fàbriques i altres edificis es reutilitzaran per a usos nous. La Pau i Justícia serà un teatre. La fàbrica Oliva Artés, al parc del Centre, serà un museu. La ferreteria Balius podria ser un hotel d'entitats d'economia social, i La Escocesa és ja una "fàbrica de creació" amb artistes. I així molts dels espais que ara estan abandonats i sense activitat recobriran vida. La fàbrica i el carrer romanen mentre els usos canvien. La ciutat es va reescriuint en el nou context social, econòmic i urbà però conservant un text ple de referents que revelen la continuïtat i profunditat històrica del relat de la ciutat.

El context de canvis derivats de les crisis, sobretot la crisi energètica, l'escassetat de recursos i la crisi mediambiental està dirigint novament la mirada cap a allò local. El retorn al que és local exigeix noves formes de planificar la ciutat cercant autosuficiència energètica, estalvi de sòl, gestió local dels residus, proveïment alimentari de proximitat, noves formes de governar el territori. L'economia de proximitat imposa una jerarquia diferent de valors, per exemple, tornar a considerar que la distància és un factor bàsic en l'organització de la vida i de la ciutat. I per tant, fer un repartiment de l'espai públic més proper a la realitat humana en què tots som vianants la major part de la nostra vida. Aquesta consideració aconsella la pacificació del trànsit a tot l'eix Pere IV, fent que esdevingui una via 30 on la prioritat és per al recorregut a peu.

Transitar a velocitat humana facilita una percepció del paisatge de 360 graus, on el caminant deixa que la mirada s'endinsi a voluntat i que les sensacions flueixin directament de l'entorn. Si una cosa té Pere IV són unes profundes perspectives que inviten a ser explorades des de la pròpia via, cosa avui impossible donada l'estretor de les voreres. Una interessant percepció paisatgística és la que es té quan et situes sobre l'eix directriu del carrer abastant amb la mirada equidistant entre façanes el punt de fuga inescrutable. Una experiència que ara comporta el risc de ser atropellat. Els mateixos paisatges històrics adquireixen noves formes i suscitaven noves sensacions en el context canviant d'una Barcelona que cerca estratègies per sortir de la crisi.

El context canviant de valors que va imposant el moment present, i la necessitat de repensar la ciutat des del ciutadà que es mou a peu, aconsella canvis profunds com dir adéu a la carretera que va ser i que ja no tornarà perquè Pere IV és ara un carrer per a la gent del Poblenou i de Barcelona. Ja no és un lloc d'espera de l'autobús o la via de sortida per enfilar ruta cap al centre. Perquè Pere IV torni a ser escenari de nous relats urbans, perquè hi tornin a passar coses, necessita ara expulsar els cotxes, almenys de forma substancial.

Salvador Clarós

La nova xarxa de bus al Poblenou

Sembla que la recollida de les prop de 8.000 signatures per demanar una millora de l'H16 (impulsada per les associacions de veïns del Front Marítim, Diagonal Mar i el Poblenou en relació amb l'antiga línia 41, i per la del Parc en relació amb l'antiga línia 14), les assemblees i les assistències als consells de barri acabaran donant els seus fruits.

A partir del 15 de setembre la Nova Xarxa de Bus (NXB) incorpora la línia H14, per l'eix Pujades – Lluç. Aquesta nova línia, però, no farà el recorregut idèntic al de la línia 141 (per a això ja tenim el metro que porta directament al centre), sinó que a l'altura del Parc de la Ciutadella prendrà el recorregut que actualment fa l'H16 i ens portarà cap al Paral·lel. Serà un recorregut, doncs, més semblant a l'antic 36, però amb un servei d'altres prestacions que permetrà anar ràpid cap a l'estació de França i cap a la línia verda (L3), tot evitant l'intercanvi del metro L4-L3 a Passeig de Gràcia. A la vegada, aquest intercanvi permetrà al veïnat del Front Marítim tenir una connexió en transport públic (l'única que tenen) que els porti directament al centre, tal com feia l'antiga 41. Així mateix, l'H14 permetrà que els veïns i veïnes del Parc puguin recuperar l'antiga connexió de la línia 14 cap a l'estació de França i la zona del Port Vell, connexió que s'havia vist eliminada amb l'entrada en

funcionament de l'H16. La nova H16 també obre possibilitats a noves connexions ràpides des del barri del Poblenou, com ara amb la plaça d'Espanya i la Zona Franca.

Des de l'Ajuntament i TMB han analitzat les possibilitats que hi havia per solucionar les situacions empitjorades als barris amb la NXB i han aplicat una solució (creuament de dues línies) ja aplicada també en altres zones on la malla ortogonal de l'Eixample no hi arriba. La solució ha intentat adaptar el model teòric de la NXB a la realitat territorial, i això és positiu, tot i que hem de ser conscients que caldrà millorar nous aspectes (per exemple, que l'H14 tingui una millor connexió amb Diagonal Mar, si cal modificant la parada, o bé retornar noves connexions d'altres prestacions entre la Vila Olímpica i el Port Vell, via Dr. Aiguader).

Una altra nova línia de bus que afectarà el barri és la V27, que farà desaparèixer l'actual 71, i que arribarà fins a l'Hospital del Mar. Aquest recorregut serà de nou una excepció al model teòric de NXB, pet tal d'adaptar-se a les necessitats dels usuaris. En aquest cas sembla que la línia circularà per Taulat en sentit Llobregat. Donat que la línia 71 deixarà de passar per Pujades, es preveu millorar l'actual línia 36, per tal que tingui un millor servei per l'eix Pujades – Lluç (serà la connexió en bus fins a l'hospital).

En un futur caldrà definir les V23

(actual 92 aprox.) i V25, que donaran servei al barri en els eixos verticals. La discontinuïtat de la malla Cerdà, però, en la part antiga del Clot, limita els possibles itineraris.

Per acabar, la futura pacificació de l'eix Pere IV preveu, a priori, eliminar la circulació d'autobusos d'aquest vial. Els eixos que, per distàncies a l'H12 i l'H14, haurien de comptar amb un servei de bus (hipotètica 'H13', no prevista), són Marroc – Tànger – Alí Bei (sentit Llobregat) i Sancho de Àvila – Cristóbal de Moura (sentit Besòs). La malla Cerdà, però, torna a ser incompleta en aquesta zona, per tant caldrà pensar si l'opció del carrer Pallars per al sentit Besòs és prou bona, tot i que aleshores aquest bus es trobaria molt a prop de l'eix H14. El que queda clar és que el Poblenou i el seu '22@' no es poden quedar desproveïts de bus entre els carrers Gran Via i Pujades – Lluç (8 illes). Si tens idees al respecte escriu-nos a: elpoblenou@elpoblenou.cat

Des de la Comissió de Mobilitat i les entitats veïnals estem contents perquè la lluita sobre l'H16 ha estat positiva, tot aconseguint una xarxa més eficient i donant servei a més persones. Estarem atents per seguir millorant la NXB i lluitar per un bon servei també en cap de setmana, i esperem una relació més fluïda amb els responsables de gestionar la NXB.

Silvia Casorrán

L'aigua
amb què
has crescut

L'aigua de la teva vida

Segurament no t'has parat a pensar-ho, però cada dia centenars de professionals es preocupen perquè, cada vegada que obris l'aixeta, no et falti l'aigua que necessites. Darrere la preparació d'un biberó per al teu nadó o del menjar que fas hi ha un equip d'experts que vetlla per una aigua de qualitat i que ha fet de la seva gestió un referent mundial.

DESCOBREIX TOT EL QUE VOLS SABER
DE L'AIGUA DE LA TEVA VIDA A
aiguesdebarcelona.cat

Rambla Poblenou, 66

Anuncia't
Amb la teva presència
en la revista del barri
tothom hi guanya!

629046004
comercialpoblenou@gmail.com

ESTÈTICA I TERÀPIES NATURALS

Al barri desde 1974

C/Llull, 223 - 08005 Barcelona
Telf. 93 309 68 34
centrelaumar@telefonica.net
www.centrelaumar.com

Papers sense contracte

La crisi econòmica, les polítiques de retallades i la Llei d'estrangeria limiten els drets de les persones immigrades i les priva de tenir una vida digna. Al Poblenou hem tingut la nostra experiència particular. El 24 de juliol farà un any que es van desallotjar els assentaments dels carrers Puigcerdà i Pere IV i les administracions no han atès les demandes d'habitatge, treball i regularització sense contracte.

“La situació que viuen les persones immigrants en plena crisi, amb les polítiques de retallades i les inquietants derives governamentals en matèria de drets civils, és sovint encara més greu que la situació que pateix la majoria de la població. Episodis dramàtics com els de Ceuta i Melilla, o la realitat quotidiana dels Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) ens ho recorden de forma impressionant.

En aquestes circumstàncies, la Llei d'estrangeria mostra les seves facetes més perverses. Persones amb molts anys de residència a l'Estat espanyol no tenen papers, ja sigui perquè mai van poder accedir-hi o perquè després de diverses renovacions els van perdre per falta d'un contracte de treball. Un elevat nombre de nens i nenes nascuts a l'Estat espanyol no tenen papers, amb els problemes de tot tipus que això implica. Moltes famílies no poden reagrupar-se per falta

d'un treball suficientment remunerat. En tots aquests casos, la greu dificultat per aconseguir un contracte de treball d'un any amb un salari igual o superior al Salari Mínim Interprofessional en còmput anual, en un país amb diversos milions de desocupats, i amb una creixent economia submergida, constitueix el principal obstacle per a la regularització d'aquestes persones. Aquesta irregularitat administrativa n'aboca a moltes a una greu exclusió social fent-les més vulnerables a l'explotació laboral, a l'economia submergida, a la dependència de les màfies que venen contractes inservibles, a la impossibilitat d'obtenir un habitatge, a la falta d'accés a la sanitat i a les dificultats per a una educació de qualitat. En definitiva, les priva d'una vida digna, a la qual sens dubte té dret tota persona.”

Aquest escrit és part del manifest amb què un munt d'entitats, organitzacions i col·lectius han donat suport a la regularització de les persones immigrants sense necessitat de tenir un contracte de treball. La lluita serà llarga i difícil, però està carregada de raó i els seus objectius estan recollits a la Declaració Universal dels Drets Humans.

Al Poblenou hem tingut la nostra experiència particular. El 24 de juliol farà ara un any que es van desallotjar els assentaments dels carrers Puigcerdà i Pere IV. Les demandes a les administracions es van centrar en “habitatge, treball i regularització sense necessitat de contracte de treball”. El compromís de la Subdelegació del Govern, que es basava a considerar persones vulnerables els habitants de les naus, va ser verbal. L'Assemblea Solidària Contra els Desallotjaments, formada per immigrants, entitats del barri i veïns, ha dedicat moltes hores a tràmits per poder completar expedients, a recollir diners per fer front a les despeses que generaven els papers necessaris i, d'una manera especial, a continuar la lluita organitzant assemblees de debat, manifestacions, reunions... Tot aquest esforç ha anat acompanyat de la il·lusió i el convenciment que era possible obtenir els documents que farien aquestes persones iguals a qualsevol ciutadà.

El balanç actual no pot ser més negatiu; de 87 sol·licituds presentades se n'han denegat 35, i la resta està en tràmit. Cap ha tingut una resolució favorable. Davant d'aquesta situació adver-

sa, des de l'Assemblea Solidària Contra els Desallotjaments s'han presentat 24 recursos, els quals han comptat amb la col·laboració solidària del Col·lectiu Ronda. Independentment del resultat final, mentre aquest procés està obert, la protecció jurídica a les persones que han presentat el recurs està garantida, és a dir: no poden ser detinguts, tancats al CIE o deportats.

Però el problema és més ampli i la nostra anàlisi fóra incompleta si la centrem únicament en els desallotjats del Poblenou. La Llei d'estrangeria, com es diu en el comunicat, mostra les seves facetes més perverses limitant els drets de les persones, i la situació que estem vivint aquí amb els desallotjats dels assentaments del barri es dona també a molts altres llocs i territoris del nostre país, sense que necessàriament hagin viscut en una nau i n'hagin estat desallotjats.

D'aquí la importància d'aquesta campanya que ara s'inicia. Tothom que viu al nostre país ha de tenir els mateixos drets de ciutadania. Cap persona és il·legal.

Manel Andreu / Montse Milà

Protesta contra el desallotjament de l'assentament del carrer Paraguai 10

Dissabte 12 juliol a la rambla del Poblenou

Despertar el gust per la lectura

L'hàbit de llegir és molt bo per a tothom però per als infants té molts beneficis: enriqueix el vocabulari, estimula la imaginació, ajuda a millorar l'escriptura... Però no ha de ser entès com una obligació sinó com un plaer.

El desenvolupament de l'hàbit lector comença des que són molt petits, quan juguen amb els llibres de plàstic o cartró amb imatges que criden l'atenció. Podem deixar que experimentin amb els contes, amb els colors, amb els dibuixos... Una estratègia que funciona molt bé i que nosaltres apliquem sovint és combinar la lectura d'un conte, una història, un còmic..., amb una altra activitat que la complementi. Per exemple, llegim un conte amb els més petits o un còmic amb els més grans i en acabar aprofundim la història reproduint els seus personatges pintant, modelant, fent titelles, etc.

Quan ja són una mica més grans, podem dedicar uns minuts cada dia a llegir junts. Compartir lectures amb els nostres fills és una bona manera d'acostar-nos-hi, conèixer el seu món i crear un espai de diàleg entre ells i nosaltres. Cal trobar llibres i contes que interessin, motivin el nen i que s'adaptin a la seva edat. Un de massa complicat li resultarà pesat de llegir i l'acabarà deixant però un de massa senzill l'avorrirà i també l'acabarà deixant. Quan ja comença l'etapa de l'adolescència també podem acompanyar els fills en la lectura; tot i que en aquesta edat els joves lectors ja són més autònoms, els podem orientar a escollir les lectures juvenils que han de servir per ajudar-los a créixer. Aleshores i segons les aficions dels joves, també és un bon moment per introduir altres tipus de lectures de no ficció, com ara la literatura de viatges, llibres de coneixement, les revistes especialitzades i els articles de premsa.

Un espai molt adequat per començar a compartir aquest hàbit és anar a la biblioteca del barri, on hi ha l'àrea infantil. Aquesta és la part de la biblioteca destinada als infants i joves fins a 14 anys, però també als adults que

els acompanyen i a les persones interessades en els llibres per a infants. Un espai aïllat de la resta on els nens i nenes es troben en un lloc més familiar, acollidor i adaptat a les seves necessitats perquè hi puguin gaudir una estona. És com un oasi dintre de l'estricta silenci, on de tant en tant, es pot sentir un crit espontani d'algun infant que s'emociona amb alguna història. Simplement s'hi pot passar l'estona remenant, fullejant, olorant els llibres i impregnant-nos d'aquest ambient tan especial que desprenen les biblioteques.

A banda de poder gaudir lliurement d'aquesta zona, des de les biblioteques ofereixen una gran i variat ventall d'activitats infantils i per als pares: Llibres a Escena, que són petites representacions teatrals basades en llibres; Sac de Rondalles, que consisteix en la narració de contes; Tallers de Descoberta, que són tallers per divulgar a través dels llibres diverses àrees de coneixement (medi ambient, art, etc.), i El Racó dels Pares, que són activitats per assessorar els pares i les mares sobre lectures als fills o per introduir els més petits en el món dels llibres. Assistir a aquestes activitats ajuda també els nens i nenes i també els més grans a anar entrant en el plaer de llegir.

En el cas del nostre barri tenim la Biblioteca Manuel Arranz, al carrer Joncar, que està especialitzada en cultura popular i tradicional. Aquesta biblioteca a més participa en el projecte "Nascuts per llegir" amb el CAP del Poblenou i el CAP de la Vila Olímpica. Aquest és un programa que promou el gust per la lectura entre els infants de 0 a 3 anys. Una mica més lluny, ja a la Vila Olímpica, tenim la Biblioteca Xavier Benguerel, que és la biblioteca central del districte de Sant Martí i compta amb una valuosa col·lecció de literatura infantil.

Lidia Roca

Coordinadora a JumpingClay Barcelona Poblenou
"Per aprendre jugant"

c/ Ramon Turró, 75 08005 Barcelona
www.jumpingclaybarcelona.com

Amb la col·laboració d'Anna Sardà, presidenta de l'associació
Compromesos amb la Lectura

Molèsties causades per una fàbrica de cafè al 22@

La qualitat de vida i la salut dels veïns, compromeses per l'activitat d'una instal·lació de torrefacció de cafè

Fa anys que alguns veïns del barri pateixen els efectes de l'activitat produïda per una indústria de torrefacció de cafès situada a l'encreuament dels carrers d'Àvila i Sancho de Àvila. La fàbrica, que es troba a menys de 100 metres d'uns quants edificis d'habitatges, té una xemeneia que sovint envaeix amb el seu fum els pisos i els carrers del voltant. Aquest fet incideix negativament en la qualitat de vida dels veïns i veïnes que dia rere dia es veuen obligats a respirar un fum pudent i molest.

Més enllà de les molèsties que suposa no poder obrir les finestres per ventilar o sortir a la terrassa a prendre la fresca o a estendre-hi la roba, hi ha una gran preocupació per l'impacte nociu que poden tenir per a la salut les substàncies emeses per aquesta xemeneia. Coïssor als ulls, al nas o a la gola són alguns dels símptomes que manifesten diverses persones quan entren en contacte amb el fum provocat per aquesta indústria. Veïns amb afeccions respiratòries afirmen haver-se tornat més vulnerables a patir malalties des que viuen en aquest entorn, i fins i tot hi ha qui ha deixat el pis on vivia per aquest motiu.

Davant d'aquesta situació l'actitud de l'Administració neguiteja encara més les persones afectades per aquest problema. L'agost de 2013 diversos veïns van presentar queixes al Districte de Sant Martí i ha hagut de passar gairebé un any perquè l'Ajuntament requerís al titular de l'activitat la documentació justificativa de les mesures de control ambiental adoptades. Aquest fet és preocupant si tenim en compte que dins la Llei de protecció de l'ambient atmosfèric, la torrada i torrefacció de cafè es considera una activitat industrial potencialment contaminant de l'atmosfera. A més, l'empresa encara ha de presentar documents que justifiquin que està complint l'Ordenança del Medi Ambient de Barcelona en matèria d'olors perquè aquest tipus d'instal·lacions són susceptibles de causar contaminació odorífera.

Tot plegat posa en evidència la ineficàcia d'una Administració que no està atenent adequadament les demandes dels veïns, els quals reclamen que es regularitzi i controli aquesta activitat industrial per tal que es minimitzin els

efectes negatius que aquesta provoca en l'entorn. En aquest sentit, la preocupació dels veïns va més enllà de si la indústria compleix o no la normativa pel que fa a emissions i olors. En el cas que els documents presentats pel titular de la fàbrica demostrin que l'empresa compleix amb la normativa ambiental, caldrà veure de quina manera l'Administració gestionarà totes les molèsties que els veïns denuncien des de fa temps.

A la mateixa illa on hi ha aquesta indústria de torrefacció en funcionament s'hi van construir ara fa dos anys 53 habitatges de lloguer social amb el nom de promoció del Triangle del 22@. Tenint en compte que l'Administració ha construït aquests pisos, creiem que més enllà de fer complir la normativa ambiental hauria de buscar solucions a aquesta problemàtica i, en definitiva, assumir-ne la responsabilitat. És preocupant que després de rebre queixes veïnals, l'Administració no hagi estat prou diligent per garantir els drets dels ciutadans.

Gemma Canela

English, Psicomotricitat, Estimulació sensorial, experimentació,
tot amb molt d'afecte, relació família-escola, cuina pròpia ecològica, ...

Llar d'infants subvencionada
per la Generalitat

Chiqui Tin
infantils

Tel. 93 221 95 79 (Vila Olímpica, Poblenou)

www.escuelachiquitin.com/lavila centrelavila@escuelachiquitin.com

La Torre de les Aigües del Poblenou:

una història apassionant,
un edifici excepcional,
una nova mirada sobre
Barcelona

L'any 2012 es van complir cent trenta anys de la inauguració de la Torre de les Aigües del Besòs, una iniciativa empresarial duta a terme a finals del segle XIX, amb el propòsit d'aprofitar el cabal subterrani del riu Besòs. El resultat, però, no va respondre a les expectatives dels promotors, l'empresa fracassà i això va concloure amb la mort no del tot aclarida d'un dels seus impulsors. Tanmateix, ens ha quedat una magnífica torre de maó vist que forma part de l'imaginari col·lectiu del Poblenou.

L'aigua del Besòs, una font de riquesa

A finals del segle XIX, l'aigua a Barcelona i rodalia era un bé escàs. Els anys 1875 i 1876 van ser dos anys de sequera extrema. Un any més tard, el 1877, es publica una memòria sobre un projecte d'aigües per elevació per ser explotat a Barcelona i la seva rodalia –suburbis, segons expressió de l'època– a càrrec de la societat general constituïda aquell mateix any. El projecte empresarial estarà dirigit pel principal inversor, Francesc Xavier Camps Puigmartí.

Barcelona era molt lluny dels estàndards de consum d'aigua d'altres ciutats europees, com per exemple Marsella, que disposava de 420 litres. Ciutats com ara París, Dijon o Glasgow arribaven als 200 litres. Amb la realització del projecte la companyia preveia arribar als 38,22 litres, duplicant pràcticament la disponibilitat d'aigua per habitant.

El lloc escollit per a la captació de l'aigua era el marge dret del riu Besòs, al municipi de Sant Martí de Provençals, a un quilòmetre del mar i a menys de quatre quilòmetres de Barcelona. Un terreny limitat pels carrers de Curtidores, Corders, Wad-ras, Major del Taulat i Herreros, segons denominació de l'època, on hi havia hagut

la fàbrica de cervesa dels senyors Camps i Kuentzmann. Aquest darrer no és cap altre que August Kuentzmann Damm, oncle de Joseph Damm, un dels creadors de la popular cervesa Damm.

Les anàlisis químiques de l'aigua realitzades també eren favorables: «El agua analizada, por sus cualidades o caracteres físicos de limpieza, ligereza, gusto y frescura, pertenece a las potables naturales [...] disuelve perfectamente el jabón y cuece bien las legumbres».

El projecte original de l'arquitecte Pere Falqués (aleshores arquitecte municipal de Sant Martí de Provençals), preveia una torre amb una alçària de 80 metres i dos dipòsits, un a 40 metres i l'altre a 80 metres. L'aigua, impulsada per les bombes instal·lades a la Casa de les Vàlvules, penetrava a través d'una curta galeria i remuntava per l'ull central de la torre fins a arribar al capdamunt, on s'abocava a l'interior del dipòsit.

de 1889 l'aigua presentés alts índexs de salinitat i se'n suspengués el proveïment a la població al cap de poc temps. El fracàs de l'empresa va afectar molt el seu director gerent i principal artífex de la inversió, Xavier Camps i Puigmartí, i es diu que aquell fet no fou aliè a la seva mort, el 12 de febrer de 1890.

Això provocà, de retruc, el fracàs en els objectius i el desmantellament de l'empresa, que va vendre tota la instal·lació a la societat anglesa Barcelona Besòs Waterworks Company Ltd., que alhora la va traspasar, l'any 1895, a la Societat General d'Aigües de Barcelona (SGAB).

Aigua industrial. Quasi un segle de proveïment, 1895-1990

La SGAB va orientar el sistema de la Torre del Besòs al proveïment d'aigua industrial. La proximitat del complex metal·lúrgic de Can Girona fou decisiva

efectuat, enmig d'un procés que va ser molt polèmic, la fàbrica fou desmantellada, i per un temps la Torre de les Aigües, junt amb la Casa de Vàlvules annexa, va quedar com a únic element construït enmig d'un gran buit urbà.

L'Ajuntament de Barcelona havia passat a ser el titular d'aquells elements inclosos en el catàleg del patrimoni historicoartístic de la ciutat i, un temps després, els antics treballadors de MACOSA més les entitats culturals i veïnals van tenir un paper clau a l'hora d'impulsar-ne la rehabilitació i d'implicar-hi tant l'administració municipal com Aigües de Barcelona, que va assumir la seva restauració i rehabilitació.

La rehabilitació del conjunt de la Torre de les Aigües i la Casa de Vàlvules, 2010-2012

La intervenció realitzada en el conjunt arquitectònic format per la Torre de les Aigües i la Casa de Vàlvules ha procurat posar en relleu els valors originals de les dues construccions. D'acord amb el conveni signat el gener de 2010 entre l'Ajuntament de Barcelona i la SGAB, que n'ha finançat la recuperació, els treballs es van encarregar a l'equip format pels arquitectes Antoni Vilanova i Eduard Simó, l'arquitecte tècnic Joan Olona i la geògrafa i historiadora Mercè Tatjer.

La Casa de Vàlvules reforça el seu paper cultural amb la incorporació del conjunt escultòric Himmelsrichtungen (Punts cardinals), obra de l'artista alemany Blinky Palermo (1943-1977). Així mateix, compta amb l'espai expositiu "Ramon Calsina", a la segona planta. Resten pendents algunes actuacions com la implementació del projecte museogràfic de la Torre i l'adequació de la Casa de les Vàlvules com a seu de l'Arxiu Històric del Poblenou, que gestiona l'equipament.

Les visites que s'hi realitzen permeten conèixer i relacionar els tres somnis de la Torre de les Aigües: el somni de l'aventura empresarial per portar aigua de boca a la ciutat de Barcelona, el somni de l'oblit i del ressorgiment en el marc de la Barcelona industrial, Can Girona-MACOSA, i, finalment, el darrer somni, el de la seva rehabilitació i obertura perquè tothom pugui gaudir d'aquest edifici excepcional.

Arxiu Històric del Poblenou

Sala del dipòsit de la torre

Finalment, el dimecres 21 de juny de 1882 arribà el gran dia de la inauguració. La Torre de les Aigües no està acabada encara, i tenia 51 metres d'elevació –així ens ha arribat als nostres dies– establerts fins al primer dipòsit de 600 m³.

A partir de la seva inauguració, l'empresa inicia una forta expansió. El novembre de 1882 l'Ajuntament concedeix permís al senyor Camps per canalitzar els passeigs de Sant Joan, Isabel II i Aduana i la plaça Palau.

Malauradament, tot i que la companyia havia realitzat un acurat estudi sobre la qualitat de l'aigua, la proximitat amb el front litoral i l'efecte de la succió que exercien les bombes motivà que al maig

i va propiciar un nou canvi de mans, un quart de segle més tard. El 18 de maig de 1922, la societat Material para Ferrocarriles y Construcciones S.A., hereva de Can Girona, va adquirir a la SGAB el complex de la Torre de les Aigües.

La factoria metal·lúrgica tenia grans necessitats d'aigua i va treure un bon rendiment de les instal·lacions. Durant la Guerra Civil, la Torre de les Aigües es va incorporar així mateix al sistema de defensa antiaèria i s'hi va instal·lar una bateria.

Després dels Jocs Olímpics de 1992 va començar la reordenació urbanística d'aquest sector del front litoral a Diagonal Mar; la venda dels terrenys ja s'havia

Visites guiades

Informació detallada i compra d'entrades:

www.torredelesaiques.cat

- VISITES EN CATALÀ I CASTELLÀ. CONSULTEU-NE ELS HORARIS.
- ELS MENORS DE 12 ANYS HAN D'ANAR ACOMPANYATS D'UN ADULT.
- DURADA DE LA VISITA: 1 HORA I 15 MINUTS, APROXIMADAMENT.
- NO ACCESSIBLE.

Palo Alto

colours&music
centre d'ensenyament musical

Som especialistes en l'educació musical infantil de 3 a 14 anys

Aprèn música!!
Toca un instrument!!

Guitarra, violí,
violoncel, bateria,
piano, clarinet, saxo...

Centre adscrit a la
Royal School of Music

colours&music
Pere IV, 222 - 08005, Barcelona - Tel. 931 410 495
www.coloursandmusic.com / info@coloursandmusic.com

COPI RAPIT
Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGells DE GOMA
SERVEI DE FAX

CLINICA DENTAL GLORIES
Dr. José Fco. López Alias

DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º1º
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

SABATERS DES DE 1870

Villarroya

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

GELATERIA FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912

EL TIO CHE

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

FARMÀCIA DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - FLUXUS FLORALS

JAUME GIRÓ LOPERENA

93 307 15 17
Maria Aguiló / Pujadas

CLINICA VETERINARIA POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 8021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog

HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

ÒPTICA traver
des de 1952

C/. Pujadas, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

francesc creixell
PERRUQUERS

C/. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

Palo Alto ha crescut utilitzant una fàbrica de pells de finals del segle XIX

Aquí han nascut el Cobi i la pel·lícula *Chico y Rita*

Aglutina quinze empreses dedicades a la cultura, el talent i la creativitat

De fàbrica a espai de creació i cultura

Dins d'un petit recinte emmurallat ple de vegetació es troba un petit llogaret incrustat dins el Poblenou i dins la dinàmica ciutat de Barcelona. Es tracta de la Fundació Palo Alto, al carrer Pellaires, lleugerament allunyada del centre del barri. Es podria qualificar com un verger insòlit heretat del passat industrial poblenoví, ja que la Fundació conserva l'antiga fàbrica de finals del segle XIX dedicada a adobar pells i ha crescut fusionant-s'hi.

Des del l'any 1989 Santiago i Javier Errando Mariscal, entre d'altres professionals, van veure que la fàbrica estava abandonada en un

"territori sense llei però amb memòria, que demanava a crits carinyo i ànima", afirma Santiago Errando, director de la Fundació Palo Alto, a la revista *El Poblenou*, i que ha donat reconeguts fruits com el famós Cobi, mascota de les Olimpíades de Barcelona 1992, o la pel·lícula d'animació *Chico y Rita*, dirigida per Javier Mariscal i guardonada amb el Goya a la millor pel·lícula d'animació el 2011.

Actualment es tracta d'un espai patrimonial conservat i revitalitzat que aglutina quinze empreses dedicades a la creativitat. L'objectiu era, segons Santiago, unir diversitat, dimensions i activitats empresarials diferents, però sempre seguint un mateix fil: la cultura, el talent i la creativitat. Així, hi trobem dissenyadors, un escultor, un pintor, fotògrafs, arquitectes, una escola d'art, una produc-

tora, interioristes, dissenyadors gràfics i una sala dedicada a esdeveniments diversos que secedeix o es lloga en funció de l'ús que se n'hagi de fer.

Des de l'inici Palo Alto va "fugir dels riscos per a generar oportunitats", afirma Santiago. I per tal de valorar la tasca que les generacions anteriors havien fet dins el recinte, van utilitzar l'espai fabril, rehabilitant allò necessari per adaptar-lo als nous usos actuals. No obstant això, l'ideal sempre ha estat generar un grup de gent el més transversal possible dins d'un petit

poble o llogaret anomenat Palo Alto. I és que la tranquil·litat i la vegetació abunden en aquest racó de treball sense tanques ni portes, a excepció de la muralla original.

Palo Alto és "l'assoliment de fusionar allò urbà amb la vida humana, la naturalesa amb l'artificiositat", assegura Santiago. El que es valora dins la Fundació no és tant què es fa ni com s'organitzen les empreses sinó que primen valors com el respecte i la llibertat per damunt de les regles. L'activitat professional, assegura Santiago, és al cap i a la fi activitat humana, relacions humanes. Per tant, és la fusió de professionalitat, responsabilitat i valors, la tranquil·litat de l'entorn i la gestió amb esperit comunitari el que dona com a resultat Palo Alto.

Patricia Pujante, periodista

Ateneu Popular Octubre

Casal Independentista del Poblenou

En el número 14 del carrer Amistat aviat farà cinc anys que el vermell i una peculiar estelada amb forma de fàbrica presideixen l'entrada a l'Ateneu Popular Octubre, el Casal Independentista del Poblenou. Des de 1998, un grup de gent amb idees independentistes, antifeixistes i a favor dels drets de les dones i la llibertat sexual lluiten per aconseguir demostrar que una altra societat no és només possible, sinó necessària.

Una mica d'història

Fa més de 15 anys un grup de joves va decidir llogar un local al carrer Badajoz del Poblenou per donar a conèixer els seus ideals i realitzar activitats per treballar a favor de la independència, defensar la llengua i la cultura catalanes, els interessos dels treballadors enfront del capitalisme i lluitar a favor dels drets de les dones i la llibertat sexual.

"Per què al Poblenou? Doncs perquè en aquella època encara es trobaven lloguers econòmics al barri. Després, amb el temps, quan ens vam anar independitzant dels pares sí que és veritat que molts

de nosaltres vam venir a viure al Poblenou i ara som veïns i veïnes del barri."

La Júlia, el Bernat, la Sònia, la Mariajo i la Isabel, són els socis que ens expliquen els orígens i el funcionament de l'Ateneu Popular Octubre, un espai obert al barri que es va traslladar al carrer Amistat amb l'objectiu de millorar i poder oferir més i millors activitats. Tenen sala de reunions, despatx, cuina, barra, magatzem i una sala gran on es poden organitzar actes molt diversos.

"Volem evolucionar, donar-nos a conèixer al barri, una major difusió. Nosaltres funcionem de forma assembleària. Setmanalment es fa una assemblea per parlar de la gestió de la barra, les activitats i els actes que s'han d'organitzar. Tenim la comissió de comunicació i a la vegada es fan comissions per determinades activitats que s'han d'organitzar. Ara estem preparant la Festa Cubana, que es farà el proper dia 26 de juliol en commemoració de la revolució cubana, amb l'actuació de la Beatriz Valladares, tot un clàssic."

Al setembre, la festa major, amb actes al carrer Amistat-Castanys i a Can Saladrigas; a l'octubre, el concurs fotogràfic "Objectiu Poblenou"; d'octubre a març, el cicle feminista "Adona't"; al febrer, Carnestoltes; al març, el certamen literari "Llibre i Martell"; Sant Jordi al mes d'abril i al maig la Botifarrada Popular. Aquestes són les activitats anuals ja consolidades que es realitzen des de l'Ateneu Popular Octubre. Al voltant d'uns 30 socis s'encarreguen d'obrir el casal de dilluns a dijous de 18 a 22 hores i els divendres i dissabtes fins a la una. Música, xerrades, documentals, llibres, exposicions..., tot té cabuda en un espai on el que es busca és donar veu a totes aquelles persones o col·lectius que necessiten un escenari per fer tallers, debats, exposicions, concerts, teatre, cicles de cinema o qualsevol altra activitat d'interès al barri.

"Com que és obert a tothom, cada cop ve més gent a fer-hi activitats puntuals, o col·lectius que necessiten un local per fer actes que en un altre espai potser no els els deixarien fer. Es vol fer una cooperativa de consum, tenim un projecte de Biblioteca Popular, participem activament en les Festes de Maig, al Correllengua i estem implicats en el procés veïnal Fem Rambla, en l'Assemblea Social, en el Grup de Suport dels Encausats per la Vaga General del 29M... També

som membres de la Coordinadora d'Entitats del Poblenou i formem part de la Coordinadora de Casals i Ateneus dels Països Catalans."

Objectius, ideals i funcionament

L'Ateneu Popular Octubre, el Casal Independentista del Poblenou, rep el seu nom de la revolució russa i mostra una mirada crítica a la política institucional des d'una esquerra independentista, socialista i feminista. Col·labora amb les diferents entitats i agrupacions del barri i no rep cap tipus de subvenció per no haver de tenir cap lligam amb les institucions i poder mantenir la seva independència i coherència. S'autogestiona a través de les quotes dels socis, 10€, i del benefici que es treu de la barra i els menjars.

"Pensem que qui ha de decidir és el poble i no les institucions. El poble venia derrotat després de la transició, però cada cop va agafant més força."

Una força que necessita de la unió. La unió d'aquells que pensen que no només s'ha de treballar per obtenir beneficis econòmics.

Si vols fer-te'n soci/sòcia:
Web: www.ateneupopulartoctubre.cat
Correu: info@ateneupopulartoctubre.cat
Twitter: @octubre_p9
Facebook: /octubrepopoblenou

Esther Racionero Zamel

Quan et vas cansar del periodisme?

Ara farà tot just un any. El perquè..., doncs perquè estava avorrit. Ja havia treballat com a periodista en mitjans i en comunicació, és a dir, havia tocat les dues vessants, “*el lado bueno y el lado oscuro*”, que en diuen. Feia molts anys que volia muntar una llibreria, però una llibreria diferent. L’any passat vaig cursar un postgrau i vaig fer el pla de negoci d’aquesta llibreria, per divertir-me. Vaig ensenyar el projecte, com de broma..., però vaig trobar inversors que els va encantar la idea.

Per què justament aquí?

Coneixia el barri, he viscut cinc anys al Poblenou. En els últims quinze, el barri ha fet un canvi brutal, tant des del punt de vista urbanístic com social. Sabia que era un barri amb un teixit cultural important. Vaig fer l’estudi de mercat a Barcelona per saber quins barris tenien més llibreries, els que tenien biblioteques amb més o menys usuaris, el perfil social de cada zona... Em va semblar que el Poblenou tenia un valor afegit.

Es troben llibreries com la teva avui dia?

Llibreries així n’hi ha poques, però no és bo ni dolent. Tenia clar que no volia posar-me simplement darrere un taulell i cobrar. El més essencial és l’activitat cultural que genera la llibreria, ha de tenir l’esperit de fomentar cultura, que és l’única manera de fer arribar els llibres i la literatura a la gent. Hem de fer sortir la llibreria, no hem d’esperar que la gent hi entri.

Creus que NoLlegiu és una “llibreria de barri”?

Sóc poc partidari d’aquest concepte, perquè em remet a una llibreria antiga, petita, amb quatre llibres..., tinc la vocació de prestar servei als veïns del Poblenou, però també a gent de fora. Les llibreries tenen identitat per elles mateixes, no perquè estiguin ubicades en un barri concret.

I quina identitat té NoLlegiu?

Doncs suposo que s’identifica amb la meua pròpia selecció de llibres. Aquí tinc narrativa, assaig i poesia, tot i que hi ha poques llibreries petites que tinguin fins a dos prestatges de poesia. En narrativa, aposto per les “petites grans editorials”, que publiquen poc però ho fan amb una estima especial. La llibreria fa un *work in progress* permanent. Si la gent em demana llibres, jo els encarrego, però tot amb una certa coherència.

Ets sents ara com un llibreter?

M’agrada aquesta figura, perquè saben de què parlen, són capaços d’acumular els gustos diferents dels lectors i són el centre de totes les recomanacions.

I per què dius a la gent “NoLlegiu”?

Perquè el 80% de la gent quan li dius que no faci una cosa la fa..., i en el cas dels adolescents el percentatge s’eleva al 150%. El nom és una provocació..., i en català es pot llegir com un imperatiu o com una constatació. Els noms serveixen per recordar-los.

Xavier Vidal

En Xavier Vidal és ja un periodista llibreter conegut al Poblenou. Fa només uns quants mesos, va obrir, al carrer Amistat, 20, NoLlegiu, una llibreria singular i amb gustos exquisits. Entreu-hi, us hi sentireu com a casa.

I tu, llegeixes o no ;)

És clar, però bastant variat, cada vegada m’agrada més la poesia i menys la novel·la. M’agrada molt la literatura nord-americana, autors com Jonathan Franzen, Henry Miller, Don DeLillo, Philip Roth, Virginia Woolf... També m’agraden les petites editorials que publiquen en català, com Labreu, Males Herbes o 1984.

Un altre tret diferencial és que no fas horari comercial.

Aquest és un país on un diumenge només pots comprar llibres al quiosc o a l’OpenCor, on tenen els best sellers de torn. Em semblava insòlit, per tant vaig decidir fer un horari de dimarts a diumenge, perquè el diumenge és quan la gent està tranquil·la. La cultura ha de tenir una certa adaptació als horaris de la ciutadania i el diumenge és un bon dia, la gent passeja, entra, mira, compra...

Et sents còmode al Poblenou?

Sóc molt contrari als protocols, crec més en la proximitat, i he anat coneixent la gent que fa coses al barri, que n’hi ha molta. Envio una agenda setmanal, la NoSortiu, en què incluc totes les activitats culturals que es fan al Poblenou, i hi ha gent que em diu que s’està plantejant venir a viure aquí! Això és un triomf, i no només per a la meua llibreria.

Estàs content, llavors?

Estic en un estat superior, el de la felicitat! El periodisme i la comunicació t’obliguen a abstrèure’t, a sortir d’allò tangible, has d’explicar coses perquè tothom les entengui... I precisament el que ara més gaudeixo és la proximitat, la confiança en la gent.

Però et segueixes considerant periodista?

Sí, ho sóc, i utilitzo allò que vaig aprendre per a la llibreria. Sé com fer missatges i explicar-los i sé com van les xarxes socials, per això jo mateix porto la comunicació. A més, com que el sentit principal d’obrir la llibreria és la dinamització cultural i donar oportunitat als autors, aprofito per tenir converses amb ells aquí, a vegades els entrevisto i convido la gent a fer-los preguntes.

Ara, no sé si s’ha de ser més valent per ser periodista o per obrir una llibreria...

M’ho han dit mil vegades, “que valent!”... Jo no m’hi sento, he fet el que volia. Accepto la valentia, però és valent qui obre qualsevol cosa avui dia. Per mi és més valent qui té una ferreteria, per exemple. Almenys aquí la gent entra i surt contenta...

Eva Murgui

Periodista @evamurgui

El planeta de la percussió és, actualment, un dels microcosmos socials més de moda a la nostra societat. Quantes vegades no has sentit pel carrer aquella música de tambors amb què les cames ballen soles? Quants somriures i ballarugues no has fet en sentir la música de samba quan veus un correfoc? Rere aquesta gent que aconsegueix animar i, no ho edulcorem, molestar en alguns casos el veïnat, s'hi amaguen hores de dedicació, alguna frustració i, sobretot, diversió. Molta diversió.

Amistat entre tambors

La música de percussió es remunta als inicis de la pròpia música i és, probablement, la forma més antiga d'aquest art. Des de fa milers d'anys, els nostres avantpassats van començar a fer percussió de manera inconscient; colpejant amb les mans sobre superfícies rígides, sacsejant, rasant o entremecant elements que podien usar per caçar. D'aquesta manera aconseguien fer ritmes per divertir-se en el temps lliure o durant les tasques diàries.

A poc a poc van anar millorant les tècniques i elements per elaborar els instruments, de manera que el plaer de fer ritmes i sons amb el propi cos o amb els

propis instruments va esdevenir una cosa popular i tradicional en la seva vida, i, tant fou així, que la van començar a usar en jocs i rituals.

Així, els coneixements que s'anaven adquirint van anar passant i millorant d'una generació a una altra, per arribar al que avui dia reconeixem com un estil de música conegudíssim arreu del planeta. Malauradament, tot això ho hem de conjecturar perquè, com que parlem de temps tan remots, no hi ha cap document que ens ho pugui acreditar, però, des que apareixen les primeres pintures rupestres podem demostrar que la percussió va ser una activitat molt popular

entre els nostres avantpassats ja que en els seus dibuixos apareixen figures similars als instruments que usaven per fer música.

Actualment, el món de la percussió està molt dispers. Hi ha molts grups que fan aquest tipus de música i que busquen entretenir i divertir la gent. "A Catalunya hi ha una tendència a l'alça pel que fa al nombre de grups, ja que és una manera molt bona de divertir-se, conèixer gent nova i aprendre música", comenta Marc Macià, president de la Coordinadora de Grups de Percussió de Catalunya.

"Volem fer trobades de tots els grups del país i també volem gravar un CD."

Aquesta Coordinadora treballa per unificar els grups de percussió i aconseguir fer trobades com ja es fa en altres països europeus com França o Anglaterra, que tenen molta tradició en aquesta tipologia de música. Macià ens argumenta el perquè d'aquesta moda a Catalunya dient que "des de sempre s'ha donat molta importància a la percussió en les representacions culturals catalanes: el tradicional tamborí de les sardanes, el cop de bastó del Ball de Bastons o les caixes que acompanyen les gralles o els tabals dels balls de foc".

Un cop ja coneixem els orígens de la música de percussió cal que ens endinsem de ple en el més important: els instruments.

Els tamborins, la timba, el surdo o el repenique, es redueixen en el vocabulari popular a "tambors i caixes". Sovint es creu que els instruments de percussió són molt més homogenis que els melòdics, però tan sols donant un cop d'ull a com es fan sonar, un s'adona que el chequere i el surdo, per exemple, tenen tantes diferències com el violí i la trompeta. Alguns, com la timba, es toquen amb les mans a una velocitat infernal, d'altres més compassats, fan la base i es toquen amb les masses: són els surdos. La caixa reforça aquest últim amb un so més agut produït amb les baquetes i, el tamborí, per la seva banda, fa la melodia picant diferents ritmes amb els sticks.

Finalment, el repenique, l'instrument amb més potència de so, i que acostuma a utilitzar el cap de grup, va marcant les entrades i els talls.

"Tots tenim ritme, portar-lo és tan natural com veure o escoltar, tan sols cal saber ajustar-se al compàs."

Tots els grups de percussió tradicional, per exemple, utilitzen el tabal, un tambor de mides reduïdes però tessença greu i d'altres, a més, complementen el so de la banda amb chequeres (l'equivalent de les maraques) i les campanetes o agogó, que acaben d'afegir una pinzellada de dinamisme. La interpretació d'aquests instruments s'acosta molts cops al virtuosisme. Els ritmes i moviments són tan ràpids que semblen fora de l'abast dels mortals, però com ens recorda Macià: "Tots tenim ritme: quan camines, quan piques inconscientment amb les mans a la taula de l'ordinador o fins i tot quan prems repetides vegades el botó de l'ascensor, marques un ritme".

Però, què té la percussió perquè sigui un reclam entre tanta gent?

Doncs, per entendre fàcilment el què és la percussió i què aporta, el més senzill que podem fer és concretar i preguntar-ho a algun grup. Un bon exemple n'és Sambossa. Aquest grup poblenoví va néixer fa més de sis anys i des d'aleshores ha evolucionat molt. "Participem en més festes del barri i de fora,

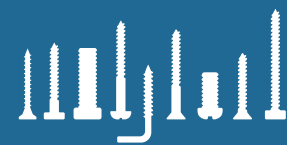
tenim instruments millors i gaudim fent ballar la gent", tal com apunta Joan Pegenaute, cap de grup de Sambossa.

"Sambossa compta amb una desena de joves als tambors i una desena més als vents, que sovint els acompanyen a les actuacions per obtenir cançons més cridaneres."

Cada cop és més fàcil veure i sentir el ritme de la percussió pels carrers en inaugurar una festa, per acompanyar un correfoc o per reivindicar. I és per això que diem que s'està creant una moda. Sambossa, a banda de fer actuacions sols, també col·laboren amb els Diables del Poblenou i sempre que fan alguna activitat de foc hi posen el so amb els tambors i la samba per animar aquells que prefereixen estar lluny del foc.

Tot i l'èxit actual dels grups de percussió és difícil que això es converteixi en alguna cosa més que un hobby i un lloc on passar-ho bé ja que és difícil aconseguir diners amb les actuacions. La crisi ens afecta a tots i els grups de percussió no poden viure només d'aquests diners. És per això que Sambossa organitza tallers, festes, sopars i altres activitats al barri per tal de donar a conèixer la percussió al barri i aconseguir uns ingressos extra per poder pagar nous instruments, noves samarretes, o algun sopar de tant en tant.

Fàtima Ortí

Cada solució tan individual com tu

Al servei de la gent del nostre barri i de l'esforç de les seves persones i empreses.

• Assessorament • Prevenció • Negociació • Mediació • Defensa

TESSAL Pymes
TESSAL Entitats
TESSAL Persones
TESSAL Laboral

TESSAL Banking
TESSAL Patrimoni
TESSAL Protecció Discapacitats
TESSAL 3.0

C/Perú 40-44, esc. 2, 2º A • T+34.93.486 94 51 • F+34.93.486 94 52
info@tessal.com • www.tessal.com

GABINET JURIDIC TESSAL
ajustem solucions legals

Comunitat de propietaris Exempció de despeses segons els estatuts

He estat pagant en concepte de despeses de comunitat durant deu anys, i segons els estatuts realment n'estava exempt d'algunes. ¿Puc reclamar la devolució dels imports abonats indegudament?

Per respondre a aquesta qüestió haurem de fixar-nos en el que ens diu el Codi Civil Català i, en concret, començarem per l'article 553.11 apartat 2.b referit als Estatuts de la Comunitat de Propietaris. Diu aquest article: 2. Són vàlides les clàusules estatutàries següents, entre d'altres: (...) b) Les que exoneren determinats elements privatis de l'obligació de satisfer les despeses de conservació i manteniment del portal, l'escala, els ascensors, els jardins, les zones d'esbarjo i altres espais semblants.

La conclusió que hem de treure d'aquest article és que l'exempció estatutària suposa que no es pot alterar si no és amb un acord qualificat dels propietaris de la comunitat, com és la unanimitat. Tal com diu la Sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona, del 23/11/2007, no és possible que el títol constitutiu (estatuts) es modifiqui per consens tàcit o per costum mantingut al llarg d'un període dilatat de temps.

Llavors, què passa si tot i estant exonerat estatutàriament de participar en certes despeses, en no saber-ho, he estat abonant-les?

Ens trobem amb el cas típic de desconeixement del contingut dels estatuts d'una comunitat per manca d'interès i que per circumstàncies de la vida, un bon dia, el propietari interessat descobreix que hi ha un article d'aquells estatuts que específicament exonera el seu immoble de la contribució a certes despeses de la comunitat. És en aquest moment quan aquest propietari s'adona que ha estat pagant indegudament durant, per exemple, més de deu anys. I ara pretén que se li tornin les diferències abonades indegudament durant tot aquest temps, perquè ho diuen els estatuts i això és com si fos llei.

El cas és que aquest propietari ha assistit a totes les reunions ordinàries, on s'han votat l'aprovació de l'estat de comptes i els pressupostos de la comunitat per a cada exercici o, si més no, quan no hi ha pogut assistir, no ha fet oposició als acords presos que li han estat notificats mitjançant l'acta corresponent.

La jurisprudència és molt clara en aquests casos. En la seva exposició tracta les figures dels actes nuls de ple dret i dels anul·lables, així com dels anomenats actes propis. El que diu la jurisprudència és que pel que fa a l'àmbit del règim de la Propietat Horitzontal, existint la facultat impugnadora dels propietaris respecte als acords presos en Junta de propietaris, s'ha d'afavorir la seguretat jurídica i, per tant, el propietari que no hagi impugnat un acord, encara que sigui contrari a la llei o als estatuts, no pot anar en contra dels seus propis actes i voler amb posterioritat al·legar la nul·litat d'aquest.

És a dir, si el propietari va votar a favor de l'aprovació dels comptes anuals i dels pressupostos durant tots aquells anys, ara no pot pretendre anul·lar aquesta manifestació de voluntat al·legant contravençió dels estatuts o de la llei i encara menys desconeixement del text dels estatuts. L'única possibilitat que li resta al propietari interessat és fer complir l'estipulat als estatuts en els comptes en vigor i els futurs.

En el cas que tot i així la Comunitat de Propietaris no s'avingui a regularitzar la situació, l'afectat s'haurà de remetre a l'article 553.31.2 i 3 del Codi Civil Català, referit a les Impugnacions d'acords comunitaris, quan diu: 2. Estan legitimats per a la impugnació els propietaris que han votat en contra, els absents que no s'han adherit a l'acord i els que han estat privats il·legítimament del dret de vot. Si l'acord és contrari a les lleis, el pot impugnar tot propietari o propietària. 3. L'acció d'impugnació s'ha d'exercir en el termini de dos mesos a comptar de la notificació de l'acord o en el termini d'un any si és contrari al títol de constitució o als estatuts.

Gabinet Juridic Tessel sempre recomana als propietaris que assisteixin a les Juntes de Propietaris, que exerceixin el seu dret de veu i vot i que en tot cas s'assessorin sobre la viabilitat d'una possible impugnació de l'acord que els afecti, tenint en compte sobretot els curts terminis de caducitat que la llei estableix.

Tomàs Ferrer Rodríguez

Gabinet jurídic Tessel

Espai Connecthort

Queridos connectHORTelanos, a través de este espacio queremos teneros informados de los proyectos, actividades, propuestas y necesidades que se van cultivando día a día en ConnectHort. Os informamos que cada jueves por la tarde alrededor de las 19 h nos reunimos en el solar. Son reuniones abiertas organizativas y de trabajo. Si queréis colaborar para construir este espacio entre todos, venid. ¡Estáis todos invitados!

Compostadores

Recibimos la visita del *mestre compostaire* Gonzalo Pocoví, del Pla de Residus de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Aprobamos la fase inicial de la auditoria. Hemos decidido desplazar los compostadores sobre tierra buena para que haya un buen intercambio de microfauna, por lo que necesitamos voluntarios para la comisión COMPOSTADORES.

Comisión cine

La comisión cine está trabajando para que podamos disfrutar de un maravilloso *cinema a la fresca*, pero para empezar a programar las proyecciones necesitamos un generador. Si tienes uno que puedas ceder al huerto o sabes dónde podemos comprar uno, ¡ponte en contacto con nosotros!

Caseta

¡*Habemus* caseta! Sus medidas 6,00 x 2,40 m. Estuvimos debatiendo su ubicación y la definitiva es la pared de ladrillo junto al ficus. Tenemos muchas ideas para realizar un sombrero y organizar la zona como lugar de estancia y trabajo.

Terram

Recibimos la visita de las arquitectas de Terram, las cuales han participado en el encuentro de Arquitecturas Colectivas que ha habido este mes de julio. Nos asesoraron sobre la construcción de una caseta de herramientas y posibles revocos naturales, a la vez que nos ayudaron a dejar plantada la estructura del muro de tierra para la caseta.

Visita Centre Bogatell

Visitamos las instalaciones del Centre Ocupacional Bogatell y ya hemos empezado una relación de colaboración. Hay un montón de tareas en las que nos ofrecen su ayuda: compostaje, riego, labores del huerto, construcciones con neumáticos, merchandising... De hecho, junto con ellos hemos pintado neumáticos, limpiado puntales y también acabado una mesa de trabajo con palés.

Zona infantil

La zona infantil se ubicará al fondo del solar, detrás del huerto. Necesitamos aportar una nueva capa de tierra e ideas para la construcción de mobiliarios infantiles sencillos. ¡Únete a esta comisión!

Actividades

Calendario Educación-Casal d'Estiu del Poblenou

1. Finales de junio: comienzo del casal, creación de planteles
2. Finales de julio: jornadas de trabajo en el huerto, plantación
3. Septiembre: análisis/dibujo para crear paneles

En fin, queda mucha faena por repartir: la construcción de la pérgola, del mobiliario urbano, los muros de tierra, etc. ¡Ven y ayuda a construir connectHORT!

Carrer Àlaba, 24, 08005, Barcelona
<http://connecthort.wordpress.com>
connecthort@gmail.com

Èxit del Multireferèndum al Poblenou!

El passat dia 25 de maig, coincidint amb les eleccions europees, a iniciativa d'un seguit de col·lectius i entitats es van celebrar unes votacions paral·leles per expressar que volem també decidir coses concretes, sobre el deute, els transgènics, el control del sector energètic o sobre convertir les ILP en referèndums vinculants. En el nostre barri l'afluència de la gent

per votar va ser massiva durant tota la jornada. Les ganes de democràcia de la gent desborda els estrets marges normatius. De fet la Junta Electoral va prohibir aquestes votacions i al final del dia els Mossos d'Esquadra es van endur l'urna. Finalment, els encausats per muntar aquestes taules electorals han estat absolts.

Joan Maria Soler

Et volen tallar la llum, el gas i l'aigua?

GRUP D'ASESSORAMENT

a la FAVB

c/ Obradors 6-8 baixos de Barcelona

Defensa els teus drets!

<http://pobresaenergetica.es>

energiaaigua@gmail.com

ALIANÇA CONTRA
LA POBRESA ENERGÈTICA

un projecte de qualitat
fet realitat

HABITATGES PROTEGITS AL POBLENOU